

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. vasario 27 d. Nr. 21RE-
(AG-35/04-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Edvardo Juciaus, Vytauto Kurpuveso, Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Ingos Morkvėnienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjo J.V.N. skundą atsakovui Lietuvos Respublikos finansų ministerijai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas J.V.N. (toliau – pareiškėjas) skunde prašo: 1) panaikinti Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Finansų ministerija) 2025 m. gruodžio 17 d. raštą Nr. 6K-25/6328 (toliau – Raštas) toje dalyje, kuria atsisakyta nagrinėti 2025 m. gruodžio 4 d. skundo (toliau – Skundas) 1 ir 3 reikalavimus; 2) pripažinti, kad pareiškėjo Skundo 2 reikalavimo persiuntimas valstybės įmonei Turto bankui (toliau – Turto bankas) buvo neteisėtas; 3) įpareigoti Ministeriją išnagrinėti pareiškėjo Skundą iš esmės, pateikiant motyvuotą teisinį vertinimą dėl bendrosios dalinės nuosavybės teisių ir reikalaujamų dokumentų (fotofiksacijų) pateikimo.

Pareiškėjas paaiškina, kad Finansų ministerija, remdamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, nepagrįstai atsisakė nagrinėti Skundo 1 ir 3 punktus, motyvuodama tuo, kad Turto bankas jau buvo pateikęs atsakymą. Ši nuostata taikytina tik tais atvejais, kai kompetentingas viešojo administravimo subjektas jau yra išnagrinėjęs skundą iš esmės. Turto bankas nėra institucija, turinti įgaliojimus atlikti savo paties sprendimų nepriklausomą vertinimą. Finansų ministerija Skundo 2 punkto reikalavimus persiuntė nagrinėti Turto bankui, tačiau tai prieštarauja VAĮ 13 straipsnio 4 daliai, kurioje imperatyviai nustatyta, kad skundas ar jo dalis negali būti perduodami nagrinėti subjektui, kurio veiksmai ar neveikimas yra skundžiami.

Finansų ministerija Rašte rėmėsi Vilniaus miesto apylinkės teismo (toliau – Teismas) 2024 m. spalio 9 d. sprendimu priimtu civilinėje byloje Nr. e2YT-24628-1094/2024 (toliau – 2024 m. spalio 9 d. sprendimas), kuriuo nustatyta valstybės nuosavybės teisė į atskiras patalpas. Tačiau atsakovas nevertino ir nepasisakė dėl pareiškėjo nurodyto Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 4.82 straipsnio taikymo, t. y. dėl kitų pastato savininkų bendrosios dalinės nuosavybės teisių į bendrąsias pastato konstrukcijas ir patalpas. Teismo 2024 m. spalio 9 d. sprendimas dėl atskirų patalpų nuosavybės nepanaikina bendrosios dalinės nuosavybės teisių, todėl Finansų ministerija nepagrįstai atsisakė šį klausimą nagrinėti.

Pareiškėjas 2025 m. vasario 5 d. pateikė atsikirtimą į atsiliepiamą. Pareiškėjas nurodo, jog Finansų ministerijos atsiliepimas grindžiamas subjektyviomis interpretacijomis, prielaidomis ir išvestinėmis išvadamis, kurios neturi teisinės galios prieš imperatyvias teisės normas. Finansų ministerija pagal pavaldumą yra aukščiau nei Turto bankas, todėl teiginys, kad ji neturi kompetencijos vertinti Turto banko sprendimų, yra nepagrįstas ir prieštarauja VAĮ 14 straipsniui. Finansų ministerija

neįvertino bendrosios dalinės nuosavybės teisinio režimo, nepatikrino Turto banko veiksmų teisėtumo, neišreikalavo dokumentacijos ir fotofiksacijų, neatsakė į Skundo esmę, rėmėsi formalia „bešeimininkio turto“ sąvoka, kuri buvo pritaikyta nepagrįstai. Šiuo atveju, Turto banko vykdytame aukcione dalyvavo vienas pirkėjas, kuris įsigijo bendrojo naudojimo patalpas už neproporcingai mažą kainą. Tai rodo, kad aukcionas faktiškai nebuvo viešas. Finansų ministerija neįvertino ar buvo tinkamai informuoti bendraturčiai, ar buvo laikomasi CK 4.75–4.82 straipsnių, ar buvo užtikrintas skaidrumas, ar buvo laikomasi gero administravimo principo informavimo pareigos.

Atsakovas Finansų ministerija atsiliepiame į pareiškėjo skundą jį prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovas paaiškina, kad pareiškėjas netinkamai suprato VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto nuostatas ir klaidingai teigia, jog Finansų ministerija netinkamai jas taikė. Finansų ministerija, atsižvelgdama į tai, kad Turto bankas įgyvendina centralizuotą valstybės nekilnojamojo turto valdymą ir kaip kompetentingas subjektas, dėl to paties klausimo buvo pateikęs atsakymą, o Skunde Finansų ministerijai nebuvo pateikti jokie nauji duomenys, leidžiantys abejoti Turto banko 2025 m. gruodžio 3 d. raštu Nr. (15.26 Mr) SK4-14340 (toliau – 2025 m. gruodžio 3 d. raštas), todėl vadovaudamasi VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu pareiškėjo Skundo nenagrinėjo.

Pareiškėjas netinkamai pasirinko subjektą, kuriam gali būti teikiami skundai dėl Turto banko priimtų sprendimų. Lietuvos Respublikos finansų ministerijos kompetencija yra apibrėžta Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nuostatuose, patvirtintuose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. rugsėjo 8 d. nutarimu Nr. 1088 „Dėl Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Nuostatai). Nuostatų 7 punkte nustatyti Finansų ministerijos veiklos tikslai, o 8 punkte – funkcijos. Nei Nuostatai, nei kiti teisės aktai nesuteikia teisių (įgaliojimų) vertinti Turto banko priimtų sprendimų pagrįstumo ir teisėtumo, duoti privalomus nurodymus ir kt. Finansų ministerija yra Turto banko savininko teises įgyvendinanti institucija, kuri priima sprendimus dėl įmonės strategijos, turto valdymo ir įgyvendina valstybės interesus, užtikrindama skaidrumą ir efektyvumą bei atlieka kitas Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo 4 straipsnyje nurodytas funkcijas, tačiau jokiuose teisės aktuose nėra nurodyta, kad Finansų ministerija turi teisę vertinti Turto banko priimamų sprendimų teisėtumą.

Teigia, jog Teismas 2024 m. spalio 9 d. priėmė sprendimą ir nusprendė, kad 41,95 kv. m bendro ploto negyvenamoji patalpa, (duomenys neskelbtini) (toliau – Pastatas), unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Negyvenamoji patalpa), ir 26,05 kv. m bendro ploto butas (toliau – Butas) Pastate yra valstybės nuosavybė. Šis Teismo 2024 m. spalio 9 d. sprendimas per nustatytą 30 dienų terminą nebuvo apskūstas, todėl įsiteisėjo. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 18 straipsniu, įsiteisėjęs teismo sprendimas yra privalomas valstybės ar savivaldybių institucijoms, tarnautojams ar pareigūnams, fiziniams bei juridiniams asmenims ir turi būti vykdomas visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje. Įsiteisėjęs Teismo 2024 m. spalio 9 d. sprendimui, Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2025 m. vasario 26 d. priėmė nutarimą Nr. 103 „Dėl valstybės turto perdavimo valstybės įmonei Turto bankui patikėjimo teise“ (toliau – Nutarimas) ir nusprendė Butą ir Negyvenamąją patalpą perduoti Turto bankui. Turto bankas būdamas šio turto patikėtinis, priėmė sprendimą perduoti turtą viešame aukcione. Turtas 2025 m. rugsėjo 23 d. buvo perduotas viešo aukciono būdu, o 2025 m. spalio 15 d. buvo pasirašyta turto pirkimo-pardavimo sutartis su nauju savininku. Nuo 2025 m. spalio 15 d. turtas turi naują savininką, kuris ir disponuoja šiuo turtu nuosavybės teise.

Dėl pareiškėjo prašymo pateikti jam duomenis, atsakovas nurodo, jog Turto bankas, kaip centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas, vykdė ir dalyvavo turto pardavimo viešame aukciono procese ir 2025 m. spalio 15 d. pasirašė turto pirkimo-pardavimo sutartį su nauju turto savininku, todėl tik jis gali disponuoti visa pareiškėjo prašoma pateikti informacija. Finansų ministerija persiuntė Turto bankui pareiškėjo Skundo 2 reikalavimą vykdyti ir pateikti jo prašomą informaciją. Turto bankas 2026 m. sausio 8 d. raštu „Dėl patalpų (duomenys neskelbtini)“ pateikė pareiškėjo prašomus dokumentus ir kitą medžiagą.

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas administracinis ginčas dėl Finansų ministerijos Rašto teisėtumo.

Remiantis byloje esančia medžiaga nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. lapkričio 19 d. kreipėsi su prašymu (toliau – Prašymas) į Turto banką. Pareiškėjas nurodė, kad yra buto, esančio adresu (duomenys neskelbtini) savininkas. Bendrosios dalinės nuosavybės teise pareiškėjui priklauso ir dalis bendrojo naudojimo patalpų, įskaitant Negyvenamąją patalpą. Pareiškėjas ilgą laiką naudojasi šia patalpa, kuri pagal nusistovėjusią naudojimosi tvarką buvo priskirta jo butui kaip priklausinys. Pareiškėjas Turto banko prašė: 1) paaiškinti, kad Negyvenamoji patalpa nėra atskiras turtinis vienetas, o bendrosios dalinės nuosavybės objektas; 2) informuoti, kad pagal CK 4.75 straipsnį bendraturčiai turi pirmumo teisę naudotis jiems tenkančia bendrosios nuosavybės dalimi; 3) nurodyti, kad aukcionas galimai įvyko pažeidžiant teisės aktų reikalavimus; 4) sustabdyti sandorio įforminimą, kol nebus iširta tikroji Negyvenamosios patalpos dalių nuosavybės struktūra; 5) atkurti Negyvenamosios patalpos statusą ir gražinti ją į bendrosios dalinės nuosavybės teisinį režimą; 6) pateikti dokumentus, kuriais remiantis Turto bankas nusprendė, kad Negyvenamoji patalpa gali būti parduodama; 7) pripažinti negaliojančiais ir panaikinti Turto banko įvykdyto aukciono rezultatus bei pagal sudarytą Negyvenamosios patalpos pirkimo–pardavimo sandorį; 8) pateikti pareiškėjui oficialų rašytinį atsakymą apie priimtus sprendimus.

Turto bankas 2025 m. gruodžio 3 d. raštu nurodė, jog Teismas 2024 m. spalio 9 d. priėmė sprendimą, kuriuo Negyvenamoji patalpa bei Butas pripažinti valstybės nuosavybe. Teismo 2024 m. spalio 9 d. sprendimas įsiteisėjo. Vadovaujantis Nutarimu, minėtas nekilnojamasis turtas 2025 m. kovo 18 d. buvo perduotas Turto bankui valdyti, naudoti ir disponuoti patikėjimo teise. Turto bankas pažymėjo, kad Negyvenamoji patalpa buvo įregistruota Nekilnojamojo turto registre kaip savarankiškas nekilnojamasis daiktas, nuosavybės teise priklausantis Lietuvos Respublikai. Remiantis CK 4.262 straipsniu, registro duomenys laikomi teisingais ir išsamiais, kol jie nenuginčyti įstatymų nustatyta tvarka. Turto bankas informavo, kad Negyvenamoji patalpa ir Butas buvo realizuoti viešojo aukciono būdu, o 2025 m. spalio 15 d. su aukciono laimėtoju sudaryta pirkimo–pardavimo sutartis. Atsakydamas į pareiškėjo teiginius dėl Negyvenamosios patalpos priskyrimo jo butui, Turto bankas pažymėjo, kad daugiabučiuose namuose tokios patalpos, jei jų konkretus indeksas ar vieta nėra nustatyti, paprastai laikomos bendrojo naudojimo patalpomis. Kadangi ginčo patalpa buvo įregistruota kaip atskiras nekilnojamasis daiktas ir priklausė valstybei, ji nelaikytina pareiškėjo butui priskirta patalpa. Papildomai nurodė, kad 2025 m. balandžio 16 d. perimant turtą buvo patekta per neužrakintas Negyvenamosios patalpos duris, o pačios patalpos buvo apleistos. Atsižvelgdamas į išdėstytas aplinkybes, Turto bankas informavo, kad pareiškėjo Prašyme nurodyti reikalavimai negali būti tenkinami.

Nustatyta, kad pareiškėjas kreipėsi su Skundu į Finansų ministeriją. Pareiškėjas Skunde nurodė, jog nesutinka su Turto banko 2025 m. gruodžio 3 d. raštu, nes jame nepagrįstai atsisakyta pripažinti jo, kaip buto savininko, bendrosios dalinės nuosavybės statusą Pastate. Pažymėjo, jog Turto banko 2025 m. gruodžio 3 d. raštas yra nepagrįstas, nes jame klaidingai nurodoma, kad pareiškėjas reikalavo nuosavybės teisės į rūšį, nors reikalavo pripažinti bendrosios dalinės nuosavybės principus. Pareiškėjas Skundu Finansų ministerijos prašė: 1) išnagrinėti Skundą dėl Turto banko 2025 m. gruodžio 3 d. rašto; 2) įpareigoti Turto banką pateikti pareiškėjui visą 3 dalyje nurodytą perėmimo dokumentaciją, foto nuotraukas ir pranešimo apie turtą kopiją; 3) įpareigoti Turto banką oficialiai pripažinti pareiškėjo, kaip buto savininko, statusą pastato bendrosios dalinės nuosavybės teisėtu bendrasavininku.

Finansų ministerija išnaginėjusi pareiškėjo Skundą, priėmė Raštą. Rašte nurodė, jog Turto bankas savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojo įstatymu ir kitais teisės aktais bei įgyvendina centralizuotą valstybės nekilnojamojo turto valdymą, įskaitant valstybės turto valdymą, naudojimą, disponavimą juo, pardavimą ir atstovavimą valstybei teismuose. Finansų ministerija pažymėjo, kad Teismo 2024 m. spalio 9 d. sprendimu konkretus nekilnojamasis turtas pripažintas valstybės nuosavybe, 2024 m. spalio 9 d. sprendimas įsiteisėjo ir yra privalomas vykdyti. Lietuvos Respublikos Vyriausybė Nutarimu šį turtą perdavė Turto bankui patikėjimo teise, o Turto bankas veikdamas kaip patikėtinis, turtą pardavė viešo aukciono būdu. Nurodė, jog 2025 m. spalio 15 d. buvo sudaryta pirkimo–pardavimo sutartis, ir nuo tos dienos turtas priklauso naujam savininkui nuosavybės teise. Pareiškėjui išaiškino, jog asmuo, manantis, jog Turto banko 2025 m. gruodžio 3 d. raštu pažeistos jo teisės ar teisėti interesai, turi teisę tokį sprendimą skųsti

CPK nustatyta tvarka. Be to, atsižvelgdama į tai, kad dėl to paties klausimo atsakymą jau yra pateikęs kompetentingas subjektas (Turto bankas), Finansų ministerija, vadovaudamasi VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, Skundo 1 ir 3 reikalavimų nenagrinėjo. Finansų ministerija nurodė, jog Skundo 2 reikalavime nurodyta informacija disponuoja Turto bankas, todėl pagal kompetenciją minėtą reikalavimą persiuntė nagrinėti Turto bankui.

Pareiškėjas nesutikdamas su Finansų ministerijos Raštu, kreipėsi į Komisiją.

Finansų ministerijos kompetencija yra apibrėžta Finansų ministerijos Nuostatuose. Nuostatų 7 punkte nurodyta, jog Finansų ministerijos veiklos tikslai yra: formuoti valstybės politiką viešųjų finansų valdymo srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.1 papunktis); formuoti valstybės politiką finansų rinkų ir finansinių paslaugų srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.2 papunktis); formuoti valstybės politiką viešojo ir privataus sektorių atskaitomybės srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.3 papunktis); formuoti valstybės politiką finansinių ataskaitų audito ir tvarumo atskaitomybės užtikrinimo srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.4 papunktis); formuoti valstybės politiką oficialiosios statistikos valdymo srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.5 papunktis); formuoti valstybės politiką valstybės turto valdymo srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.6 papunktis); formuoti valstybės politiką Europos Sąjungos ir kitos tarptautinės finansinės paramos investicijų srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą, kiek tai pavadama šių investicijų organizavimą, koordinavimą ir kontrolę reglamentuojančiuose teisės aktuose (7.7 papunktis); formuoti valstybės politiką turto ir verslo vertinimo srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.8 papunktis); formuoti valstybės politiką valstybės dokumentų technologinės apsaugos srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.9 papunktis); formuoti valstybės politiką tauriųjų metalų, brangakmenių ir jų gaminių valstybinės priežiūros srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.10 papunktis); formuoti valstybės politiką fizinių ir juridinių asmenų nemokumo srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.11 papunktis); formuoti valstybės politiką mokesčių ir jų administravimo srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.12 papunktis); formuoti valstybės politiką vidaus kontrolės ir vidaus audito srityje, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti jos įgyvendinimą (7.13 papunktis).

Nuostatų 8 punkte įtvirtinta, jog Finansų ministerija, siekdama Nuostatų 7 punkte nurodytų veiklos tikslų: rengia Lietuvos Respublikos Seimo priamamų teisės aktų, Vyriausybės nutarimų, sprendimų, rezoliucijų, kitų teisės aktų projektus, organizuoja ir (arba) koordinuoja priimtų teisės aktų įgyvendinimą (8.1 papunktis); vertina gautus išvados pateikti teisės aktų projektus ir pagal finansų ministrui (toliau – ministras) pavestas valdymo sritis teikia dėl jų savo išvadas (8.2 papunktis); rengia ministrui pavestų valdymo sričių planavimo dokumentus, koordinuoja ir kontroliuoja jų įgyvendinimą (8.3 papunktis).

Taigi, nurodytas teisinis reglamentavimas patvirtina, jog Finansų ministerija yra valstybės politiką formuojanti ir jos įgyvendinimą organizuojanti, koordinuojanti bei kontroliuojanti institucija finansų ir valstybės turto valdymo srityse. Finansų ministerija rengia ir teikia teisės aktų projektus, planavimo dokumentus, teikia išvadas dėl teisės aktų projektų, koordinuoja bei kontroliuoja priimtų sprendimų įgyvendinimą pagal jai pavestas valdymo sritis. Nurodytas aptartas teisinis reglamentavimas nenumato, jog Finansų ministerijai būtų pavesta vertinti Turto bankas priimtų sprendimų teisėtumą. Tokia funkcija Finansų ministerijai teisės aktais nėra suteikta.

Pareiškėjas nurodo, jog Finansų ministerija nepagrįstai Raštu atsisakė nagrinėti Skundo 1 ir 3 reikalavimus.

Nustatyta, jog pareiškėjas Skundo 1 reikalavimu prašė pasisakyti dėl Turto banko 2025 m. gruodžio 3 d. rašto teisėtumo, o Skundo 3 reikalavimu prašė įpareigoti Turto banką oficialiai pripažinti pareiškėjo, kaip buto savininko, statusą pastato bendrosios dalinės nuosavybės teisėtu bendrasavininku. Taigi, pareiškėjas iš esmės kėlė klausimus, susijusius su Negyvenamosios patalpos teisiniu statusu, su Turto banko vykdytu viešu aukcionu bei Turto banko sudaryto pirkimo–pardavimo sandoriu. Finansų ministerija Rašte nurodė, jog Skundo 1 ir 3 reikalavimų nenagrinės ir pažymėjo, kad pagal CPK 5 straipsnio 1 ir 3 dalis kiekvienas suinteresuotas asmuo turi teisę įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į

teismą dėl galimai pažeistos ar ginčijamos teisės ar įstatymų saugomo intereso gynimo. Finansų ministerija pareiškėjui išaiškino, kad, vadovaujantis nurodytu teisiniu reglamentavimu, jis turi teisę įstatymų nustatyta tvarka ginti savo galimai pažeistas teises. Be to, atsižvelgdama į tai, kad Turto bankas iš esmės tais pačiais klausimais jau buvo pasisakęs 2025 m. gruodžio 3 d. rašte (dėl Buto ir Negyvenamosios patalpos pardavimo viešame aukcione), Finansų ministerija atsisakė nagrinėti minėtus Skundo reikalavimus ir VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto pagrindu.

Komisija, pasisakydama dėl nurodytų pareiškėjo argumentų, pažymi, jog Nuostatuose, reglamentuojančiuose Finansų ministerijos kompetenciją, Finansų ministerijai nėra pavesta nagrinėti ar vertinti Turto banko sprendimus bei spręsti civilinio pobūdžio ginčus, o ir pareiškėjas nenurodo jokio teisės akto, pagal kurį Finansų ministerijai būtų suteikti tokie įgaliojimai. Pagal Lietuvos Respublikos finansų ministro 2014 m. rugsėjo 30 d. įsakymu Nr. 1K-300 patvirtintų Turto banko įstatų (toliau – Įstatai) 2 punktą, Turto banko savininko teises ir pareigas įgyvendina Finansų ministerija, tačiau Įstatuose nėra įtvirtinta, jog Turto banko sprendimai gali būti skundžiami Finansų ministerijai. Šiuo atveju, Finansų ministerija, būdama Turto banko savininkė, pagal Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo 4 straipsnį, tvirtina įmonės veiklos strategiją, tvirtina įmonės įstatus, gali priimti sprendimą pakeisti įmonės buveinę bei atlieka kitas šiame straipsnyje numatytas funkcijas, tačiau ji nėra įgaliota vertinti ar peržiūrėti Turto banko priimtų individualių sprendimų teisėtumo. Taigi, esant nurodytoms aplinkybėms, Finansų ministerija pagrįstai Raštu atsisakė nagrinėti pareiškėjo Skundo 1 ir 3 reikalavimus.

Aukščiau nurodytos aplinkybės patvirtina, jog pareiškėjas iš esmės kėlė ginčą (Skundo 1 ir 3 reikalavimu) dėl nuosavybės teisių į konkretų nekilnojamąjį turtą bei dėl sandorio galiojimo, kuriuo tas turtas buvo perleistas. Tačiau toks ginčas yra civilinio teisinio pobūdžio, kylantis iš civilinių pirkimo-pardavimo teisinių santykių. Šiame kontekste pažymėtina, kad valstybė ir savivaldybės, per atitinkamas institucijas vykdo dvejopas funkcijas. Be atitinkamų valdžios, t. y. viešojo administravimo funkcijų, valstybė ir savivaldybės vykdo ūkinę – komercinę veiklą, dalyvauja civiliniuose teisiniuose santykiuose kaip civilinių teisinių santykių subjektai (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2017 m. sausio 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-27-146/2017). Taigi, Turto bankas, įgyvendindamas Įstatuose nustatytas funkcijas, susijusias su valstybės nekilnojamojo turto pardavimu, šiuo atveju veikė kaip civilinių teisinių santykių subjektas.

Skundžiamame rašte Finansų ministerija, atsisakydama nagrinėti pareiškėjo Skundo 1 ir 3 reikalavimus, nurodė ir kitą pagrindą, t. y. VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punktą, kuriame įtvirtinta, jog prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

Byloje nustatyta, kad Finansų ministerijai nėra suteikta kompetencija vertinti Turto banko 2025 m. gruodžio 3 d. rašto teisėtumo ir su tuo susijusių civilinio teisinio pobūdžio klausimų. Iš pareiškėjo Skundo turinio nustatyta, kad pareiškėjas siekė pasinaudoti ikiteismine apskundimo tvarka, kadangi manė, jog Finansų ministerija yra kompetentinga vertinti Turto banko sprendimų teisėtumą. Taigi, VAĮ 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto taikymas, atsisakant nagrinėti Skundo 1 ir 3 reikalavimus, šiuo atveju yra teisiškai nereikšmingas.

Pareiškėjas skunde nurodo, jog Finansų ministerija nepagrįstai Skundo 2 reikalavimą persiuntė nagrinėti Turto bankui. Pareiškėjo vertinimu, tai prieštarauja VAĮ 13 straipsnio 4 daliai, kurioje imperatyviai nustatyta, kad skundas ar jo dalis negali būti perduodami nagrinėti subjektui, kurio veiksmai ar neveikimas yra skundžiami.

Nustatyta, jog pareiškėjas Skundo 2 reikalavimu prašė įpareigoti Turto banką pateikti pareiškėjui visą perėmimo dokumentaciją, foto nuotraukas ir pranešimo apie turtą kopiją. Finansų ministerija Raštu nurodė, jog pareiškėjo Skundo 2 reikalavime nurodyta informacija ir dokumentais disponuoja Turto bankas, todėl persiuntė nagrinėti šį reikalavimą pagal kompetenciją Turto bankui.

Nors pareiškėjas skunde nurodo, jog Skundo 2 reikalavimo persiuntimas Turto bankui prieštarauja VAI 13 straipsnio 4 daliai, tačiau atkreiptinas dėmesys, jog tokia teisės norma neegzistuoja. Pažymėtina, kad VAI 23 straipsnio 2 dalis draudžia persiųsti (perduoti) skundą nagrinėti pareigūnui, valstybės tarnautojui, kitam įstatymų nustatyta specialų statusą turinčiam fiziniam asmeniui ar darbuotojui, o kai skundas dėl viešojo administravimo subjekto veiksmų ar neveikimo paduodamas aukštesniam pagal pavaldumą viešojo administravimo subjektui, – viešojo administravimo subjektui ar jo struktūriniam padaliniiui, kurių veiksmai yra skundžiami. Ginčo atveju ši nuostata netaikytina, nes Skundo 2 reikalavimu nebuvo skundžiami Turto banko veiksmai ar neveikimas.

Šiame kontekste pažymėtina, kad pareiškėjas pats Turto bankui teikto Prašymo 6 reikalavime prašė pateikti dokumentus, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas, jog Negyvenamoji patalpa gali būti parduodama. Kadangi minėti dokumentai pareiškėjui nebuvo pateikti, pareiškėjas su Skundu kreipėsi į Finansų ministeriją, Skundo 2 reikalavime prašydamas Finansų ministerijos įpareigoti Turto banką pateikti pareiškėjui visą Skundo 3 dalyje nurodytą turto perėmimo dokumentaciją, fotonuotraukas bei pranešimo apie turtą kopiją. Tokiu atveju Turto bankui teikto Prašymo 6 reikalavimas ir buvo iš esmės realizuotas pareiškėjo Finansų ministerijai teikto Skundo 2 reikalavime, kuriame pareiškėjas prašė įpareigoti Turto banką pateikti jam visą Skundo 3 dalyje nurodytą perėmimo dokumentaciją, foto nuotraukas ir pranešimo apie turtą kopiją dėl nurodyto Skunde tikslo: pripažinti pareiškėjo, kaip buto savininko, statusą pastato bendrosios dalinės nuosavybės teisėtu bendrasavininku.

Taigi, pareiškėjas Skundo 2 reikalavimu tik siekė gauti informaciją ir dokumentus, kuriais disponuoja Turto bankas, todėl Finansų ministerija, neturėdama prašomų duomenų, pagrįstai Skundą dėl šio reikalavimo persiuntė nagrinėti Turto bankui, kaip kompetentingam subjektui pateikti prašomą informaciją (VAI 11 straipsnio 4 dalis).

Žemiau detalizuojami Turto banko veiklos tikslai ir funkcijos, įtvirtinti Įstatų III skyriuje. Turto bankas: valdo, naudoja jam Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka patikėjimo teise perduotą valstybės nekilnojamąjį turtą ir jam priskirtus valstybinės žemės sklypus ir jais disponuoja (9.1 papunktis); parduoda įstatymų nustatyta tvarka valstybės nekilnojamąjį turtą ir jam priskirtus žemės sklypus ir kitus nekilnojamuosius daiktus (9.2 papunktis); atlieka kitas įstatymų nustatytas funkcijas, susijusias su centralizuotu valstybės nekilnojamojo turto valdymu (9.11 papunktis); perima, vykdydama skolų valstybei išieškojimą, valstybės nuosavybės skolininkų arba trečiųjų asmenų turtą, jeigu nepavyko jo parduoti CPK ir (ar) nemokumą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka, jį administruoja ir parduoda Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta viešo aukciono tvarka (11.4 papunktis).

Taigi, pagal Įstatuose įtvirtintus tikslus ir funkcijas, Turto bankas atsakingas už valstybės nekilnojamojo turto valdymą, jo pardavimą ir perdavimą, todėl laikytina, jog tik jis disponuoja informacija ir dokumentais susijusiais su šia veikla. Šiuo atveju, Turto bankas, kaip centralizuotai valdomo valstybės turto valdytojas, 2025 m. rugsėjo 23 d. vykdė ir dalyvavo turto pardavimo viešame aukciono procese ir 2025 m. spalio 15 d. pasirašė turto pirkimo-pardavimo sutartį su nauju turto savininku, todėl Finansų ministerija pagrįstai Raštu persiuntė pareiškėjo Skundo 2 reikalavimą (dėl dokumentų pateikimo) nagrinėti Turto bankui.

Kita vertus, iš byloje pateikto Turto banko 2026 m. sausio 8 d. rašto „Dėl patalpų (duomenys neskelbtini) 5-10 ir 5-11, (duomenys neskelbtini)“ matyti, jog Turto bankas pateikė pareiškėjo prašomus dokumentus ir kitą medžiagą. Taigi, pareiškėjo Skundo 2 reikalavimas yra įgyvendintas. Taigi, pareiškėjo teisė gauti informaciją jau realizuota.

Komisijos vertinimu, Finansų ministerija pagal teisės aktuose jai nustatyta kompetenciją, tinkamai išnagrinėjo ir įvertino pareiškėjo Skundą. Finansų ministerijos priimtas Raštas yra pakankamai motyvuotas ir pagrįstas, todėl panaikinti jį pareiškėjo nurodytais argumentais nėra teisinio pagrindo. Taigi, nėra teisinio pagrindo panaikinti skundžiamą Raštą bei įpareigoti Finansų ministeriją iš naujo nagrinėti Skundą.

Pareiškėjas antruoju skundo reikalavimu prašė pripažinti, kad pareiškėjo Skundo 2 reikalavimo persiuntimas Turto bankui buvo neteisėtas.

LVAT yra išaiškines, kad skundo reikalavimu, kuriuo prašoma tik pripažinti tam tikrus atsakovo veiksmus neteisėtais, yra nesiekama išspręsti ginčą ir tokio reikalavimo patenkinimas nereikštų

pažeistų teisių ar teisėtų interesų apgynimo. Teismas (šiuo atveju ir Komisija) gali nagrinėti tik tokias bylas, kuriose siekiama realiai apginti pažeistas teises ar teisėtus interesus, padarant konkretų poveikį atitinkamiems materialiniams teisiniams santykiams (panaikinant aktą, įpareigojant atsakovą atlikti tam tikrus veiksmus, priteisiant žalos atlyginimą ar pan.) (žr., pvz., LVAT 2010 m. rugsėjo 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS442-484/2010, 2020 m. spalio 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eR-110-525/2020, 2025 m. rugsėjo 3 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-719-1047/2025). Komisija nėra viešojo administravimo institucija ir neatlieka viešojo administravimo funkcijų, taip pat neatkuria pažeistų teisių ar interesų ir nepriima konstatuojamojo pobūdžio sprendimų. Tik nustačiusi atitinkamo pareiškėjo teisių pažeidimą, Komisija priima sprendimus dėl pareiškėjo pažeistų teisių gynimo, panaikindama administracinį sprendimą ir (ar) įpareigodama viešojo administravimo subjektą pašalinti pažeidimus, atlikti nurodytus veiksmus. Nagrinėjamu atveju, Komisijai nusprendus, kad Finansų ministerijos Raštas yra teisėtas, neatsiranda pagrindas tenkinti minėto pareiškėjo išvestinio reikalavimo.

Atsižvelgiant į tai, pareiškėjo skundas dėl visų reikalavimų atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo J.V.N. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Vytautas Kurpuvesas

Inga Morkvėnienė